

Σύλλογος κοινωνικός και παιδοποιητικός.

Στεφανώσωμεν ἐν γένει
ἓνα κι' ἄλλον ἀσπρογένη,
ἔπος και τὸν Μαρουδί.

Κι' ὄποιος θέλει και δὲν θέλει
δίον γάμου νὰ ἀκάρωσῃ,
και καθὲς ἐκ τῶν ἐν τέλει
χρεωστὲι νὰ ζευγαρώσῃ.

Ἐστὸν ζυγὸ κι' αὐτοὶ κι' ἔκεινοι,
κι' ὁ χορὸς νὰ περνοδίνῃ,
και μὲ γέροντας και νέους
νὰ τελοῦμεν ὑμεναίους.

(Εὖγε σκούζουν μερικοὶ,
κι' ὁ ζυλίνος φαπλατᾶς
μὲ μειδίσμα γλυκὸ
θέλγει τοὺς ἀκροατᾶς).

Π.—Κι' ὅσοι τῶν γάμων τοὺς καρποὺς ἀπλήστως τοὺς ἐφάγα
ἡμεῖς οἱ νοικοκύρηδες ἄς λέμε νύκτα μέρα [με,
ὅσοι δὲν στεφανώναται φύγε μακρὰν μὰς, ἄγαμε,
και πῆγαινε σ'τὸ διάβολο κι' ἀκόμη παραπέρα.

Μὲς σ'τῆς ἀκριθείας τὸν καιρὸ
ἐπαντρευτήκαμε κι' ἡμεῖς,
κι' εὐτυχῶν διανομητὸς
τραβοῦμε πρῶτοι τὸν χορὸ.

Κ' ἔλλοι μὰς κάνουν τὸν πλάζῃ
κι' ἔλο μὰς πέρνου σ'τὸ μᾶζῃ,
κι' ἡμᾶς, ποὺ πρὸς παγίωσιν ἐργάστημεν τοῦ κράτους,
μὰς λὲν πτωχοὺς τῷ πνεύματι και βλάκας κατεντάτους.

Πῶς φούρκίζομαι μὲ τούτους, κι' ἔχω πάθος κατ' αὐτῶν
τῶν ἀγάμων προπετῶν,

ποὺ χωρὶς κυρὰ γυρίζου
κι' ὀλοένα σαλιαρίζου.

Μῆτε δροῦν κοινωνικῶς
πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ γένους,
κι' ἐνθ' ἔζου γκαρσωνικῶς
σκώπτου και τοὺς παντρεμμένους.

Και σὰς λέγω μ' ἓνα τόνον νοικοκύρη νέτου σκέτου:
ἢ θὰ παντρευτῇ καθένας πρὸς τὸ πρέπον ἀπειθῆς,
ἢ κι' ἐγώ, συμπατριῶτα, τὴν κυρίαν Περικλέτου
ἀπὸ κοίτης και τραπέζης τὴν χωρίζω παρευθῆς.

(Ἐἶπεν αὐτὰ θυμειδῶς
κι' ἐκτύπησε τὰ στήθη,
παρ' ὅλου δὲ παταγωδαῖς
κατεχειροκροτήθη).

(Και μετ' αὐτὸν σ'τὸ βῆμα
ἀνέστη παραχρῆμα
ὁ Φασουλῆς ὁ φίλος,
κι' εἶπεν αὐτὰ στωμίλος.)

Τὰδε λαλεῖ κι' ὁ Φασουλῆς, τεκνοποιοῦς ἐπωφελῆς.

Φ.—Εἰς τὴν σεπτὴν ὁμήγηριν ὁ Περικλέτος πρῶτος
τὸν γάμον ἐγκωμιάσει και προσφωδῆς κι' εὐλόγῳ τως.
Οὐ μὴν ἐγώ, παραγωγὸν τῆς Ρωμησοῦνης θρέμμα,
θὰ σὰς μιλήσω, κύριοι, γι' ἄλλο σπουδαῖο θέμα,
θὰ σὰς μιλήσω δηλαδὴ κατὰ τῆς ἀτεκνίας,
ἐποὺ καθήτησε κι' αὐτὴ πηληγὴ τῆς κοινωνίας.

Ἵλοι σὰς θὰ γνωρίζετε, καλοὶ μου συμπολιταί,
πῶς μείωσις τοῦ πληθυσμοῦ σπουδαῖος ἀπειλεῖται,
και πῶς διακαλεῖσονται τὰ νέα καθεστῶτα,
και στρατιώτης ἡ Πατρίς δὲν δαχῆσάν και πρῶτα.

'Αγγέλματα μὲ ἐρχονται παρὰ πολλῶν ἀγγέλων
πῶς σήμερον οἱ σύγγυοι δὲν κύνουν διόλου τρέλλαις,
καὶ μὴ σκεπτόμενοι ποτὲ τὸ τῆς πατρὶδος μέλλον
δὲν θέλουν ἢ γυναῖκας τῶν νῦν γίνονται κουνέλαις.

Κατὰ τάσων τοιούτων ἐλαττώσεως τοῦ γένους
ἀνυφῶνα τὴν φωνήν μου μὲ πολιτικὰ παντρεμένους,
καὶ ἀπὸ τόπου μακρυνούς
καὶ ἀπὸ τὰς ἰσθεράνους
προσκλιθὼ τοὺς ἱκανούς,
προσκλιθὼ τοὺς ἀνικανούς,
νὰ σκεφθῶμεν κατ' ἐκείνων, ποῦ δὲν θέλουμε παιδιά,
γιατὶ λένε πῶς τοὺς τρώει φτώχεια καὶ ἀναγκραδιά.

"Ἦκουσα μετὰ χαρᾶς μου νὰ μοῦ λένε μερικοὶ
ὅτι κλῆποις, ποῦ γὰρ χάρι
"ὄγῃ" ἐλευθερα μὴ νύκτα μὲς ἀπὸ τῆ φυλακῆ
τὸν ἀέρα του νὰ πάρει,
μ' αὐτοκίνητο καὶ ἐκεῖνος ἐτηρύριζ' ἔδω πέρα
καὶ ἔψαλε τῆς λευθεραίας,
καὶ ἀπὸ τοῦτο κουμπουριακὴς
ἀμολοῦσε' στὸν ἀέρα.

Καὶ τότε συλλογίσθηκα πολλοὺς μπουμπουνισμένους
καὶ κατὶ παντρεμένους,
ποῦ θέλουν σάνε καὶ καλὰ νὰ παραμένουν στεῖροι
γιατ' εἶναι κρίσιμοι καιροὶ καὶ τρῶνε ψωμοτύρι.

Κι' εἶπα: γιατὶ τὸ σφρίγος τῶν ἀδικῶν τὸ κρητὸν,
ποῦ τώρα κι' οἱ καταδικοὶ τῶν φυλακῶν τοῦ κράτους
δὲν θέλουν ὅπως ἄλλοτε περὶ νὰ περπατοῦν,
μὲ δγκίνουν μ' αὐτοκίνητα καὶ αὐτοὶ στοὺς περιπάτους;

Ἀδοκίμητα καὶ ἐκείνοι, λὲς καὶ νῦναι φηγοῦσ'...
τὶ σημεῖον εὐμαρείας θετικώτερον αὐτοῦ;
Τὶ καλλίτερος καιρὸς ἀπὸ τοῦτον, συμπολιταί,
πρὸς παιδῶν παραγωγὴν
τώρα, ποῦ καὶ φυλακῶν πρόδος διαφυλλεῖται
στῆς προόδου τὴν πηγάν;

Σηκωθῆτε σηκωθῆτε,
σύγγυοι πανευτυχεῖ,
καὶ σάν ἄνδρες νουνεχεῖ
περὶ τούτων συσκεφθῆτε.

Μὴν ἀρῆστε τοιαῦτα νὰ σὰς φύγουν περιστάσεις,
καὶ καθεὶς στὸν νόν ἂς ἐχη
πῶς ν' αὐξήσῃ τὰ στελέχη
τῆς γῆρας καὶ τῆς θαλάσσης.

'Ἀληθῶς εὐδαίμων, ὅστις
'στὸν καιρὸν αὐτὸν ἐγκρίσας
πῆς ἡμέρας φῶς ἰδῆ,
πώρα, ποῦναι παντογνώστης
καὶ ὁ μεσόκοπος κι' ὁ γέρος
καὶ τὰ μούστακο παιδί.

Μὴν ἀκοῦτε τοὺς ψυχραίμους,
ἀλλὰ πάντες ἐν χαρᾷ
λαμπόμενοι, λαμπόμενοι,
καὶ ἂς γεννήσωμεν μερὰ.

"Ὅσα γεννηθῶν στὸ μέλλον ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἄλλου γάμου
τόσο θὰν εὐτυχισμένα, ποῦ καὶ στὰ γεράματα μου
μοῦρχειται νὰ κάνω καὶ ἄλλα,
καὶ ἂς μὲ λέν παληκοουφάλα.

Πρὸς πολυτεκνίαν ῥέπω
καὶ ὄλους πρὸς αὐτὴν προτρέπω.
Τώρα, ποῦσπατε τὸ κράτος προκοπῆς ἐξοιδίμα,
ἔστω σκέψης τῶν τρανῆ
πῶς θὰ γίνουν ἱκανοὶ
νὰ γεννοῦν καὶ διδύμα.

Εἶθε, φίλοι συμπολιταί,
πάντα πολυτέκνους γάμους
σάν καὶ πρῶτα νὰ τελέητε,
καὶ συχνὰ νὰ πηλαγήτε
σὲ μακμηδες καὶ σὲ μᾶμμους.

Καὶ νὰ κάνετε κουμπάρους καθὲ τόσο καὶ δακτύλια,
καὶ ντουζίν' ἀπὸ μωρὰ
νὰ στριγγιλίξῃ λιγερά,
καὶ νὰ σὰς φωνάζῃ τσίσινα.

"Ὅλο νὰ γενοβολᾶτε
καὶ τοὺς στείρους νὰ γελᾶτε.
Εἶθε μὲ συζῶν σφρίγος νέα βλαστήσις πλουσία
τὴν Ἑλλάδα νὰ λαμπρύνῃ,
καὶ ἀπὸ τὰς φυλὰς τὰς ἄλλας γονιμότης θαυμασία
τοὺς Ρωμαῖοὺς νὰ διακρίνῃ.

Εὐχραι γὰρ γένναις κέρει
καὶ στὸ γῆρας σὰς ἀκομή...
εἶθε δὲ τὰ νέα βρέφη
νὰ γεννοῦν ἀεροδρόμοι.

Κι' ἀπὸ τώρα βεδιόνω καθὲ κύρη, καθὲ μάννα,
πῶς σὲ τοῦτον τὸν καιρὸ
μολὶς γεννηθῆ μωρὰ
θὰ ζῆτῃ καὶ ἀεροπλάνα.

Κι' εἶναι λίαν πιθανὸν
εἰς τὸ μέλλον τὰ μωρὰ
νὰ γεννεῖονται μὲ φτερὰ,
ὅπως νεοσσοὶ πτηνῶν.

Εἶμαι βέβαιος, Πατρίς μου, πῶς πασιφανῶς προκόπησις
καὶ δοξάζεσ' ἐν εἰρήνῃ,
καὶ ὅποιος ἔχει δύο μάρτυς ἀνεμυθῆς καὶ αὐτόπητις
τῆς προόδου σου θὰ γίνῃ.

"Ἄς ὑψοῦτ' ἐξογκωμένη τῆς Πατρίδος ἡ γαστήρ
ἀπὸ κλῆν περισᾶ
τώρα, ποῦσθυσε καὶ ἐκείνος ὁ μεσουρανοῦ ἀστηρ
τοῦ κλεινοῦ Σαφάτ Πασσᾶ.

Κι' ὄλοι σκούζουν ἐν ἀνεσί:
ἔπεσε καὶ θὰ ζεπέσῃ...
τῆς γαιτόνησας τὸ φέσι,
καὶ ὅπως τώρα νὰ τὸ βγάλουν καὶ ἄσῶν πλειστηριαμῶν
μὲ μεγάλον ἔκκεσμον.

(Εἶπε, καὶ πάντες ἐκραζάν: ἀλλὸν εἰς τὰ στρατῆσδ',
καὶ κατεχειροκρότησαν τὸν ῥήτορα θερμά,
ὅπῳτ' ἀφῆνς ὤρμισε καὶ πλῆθος γυναικοπαῖδα,
καὶ ἔτρεχαν ἀπ' ὀπίσω του καὶ ἐγύρευαν μαμὰ.)